

РЕШЕНИЕ

№ 7668

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7798** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

Образувано е по жалба от управителя на [фирма], против потвърдената от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 905/17.06.2021 г. ЧАСТ от Ревизионен акт № Р-22002320000582-091-001/31.03.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С..

В съдебното производство дружеството – жалбоподател не е представлявано. С жалбата се твърди неправилност и необоснованост на ревизионния акт в оспорваната част, относно допълнително начислено задължение за ДДС, за данъчен период м. 05.2019 г., в размер на 17 292, 60 лева и лихви – 3 096, 45 лева. Доказателства, извън съдържащите се в ревизионната преписка не са ангажирани, съответно – не са заявени доказателствени искания.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, като поддържа мотивите, изложени е решението по чл. 155, ал. 1 ДОПК. Желаете юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното.

Жалбата до Съда, касаеща потвърдената от решаващия административен орган част от РА № Р-22002320000582-091-001/31.03.2021 г. е процесуално допустима, а решението на ответника - Решение № 905/17.06.2021 г. е валидно.

Ревизията е първа за процесните данъчни периоди: по ЗДДС – от 01.06.2016 г., до м. 12.2018 и за корпоративен данък по ЗКПО, от 01.06.2016 г., до 31.12.2019 г. Възложена е с редовно издадена от компетентен орган по приходите заповед.

Съставен е ревизионен доклад (л. 26 от делото), срещу който не е възразено и въз основа на който компетентни органи по приходите са издали процесния РА № Р-22002320000582-091-001/31.03.2021 г. (л. 43). С ревизионния акт: 1. допълнително е начислено задължение за ДДС, за данъчен период м. 05.2019 г., в размер на 17 292, 60 лева и лихви – 3 096, 45 лева; 2. задължения за корпоративен данък по ЗКПО, в размер на 27 223, 62 лв. и лихви - 6 509,58 лв. В частта по ЗКПО ревизионният акт е отменен с Решение № 905/17.06.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., с оглед на което предмет на настоящото дело е само частта по ЗДДС.

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани подробно в доклада и са възприети изцяло от издателите на ревизионния акт. Задължението за ДДС е определено въз основа на следните факти и обстоятелства.

[фирма] е регистриран земеделски производител, който произвежда и търгува със собствена продукция.

По договор за покупко-продажба, № 18271/30.06.2016 г., сключен между [фирма], [фирма] (понастоящем – [фирма] и [фирма] лизинговото дружество е предоставило на [фирма], при условията на финансов лизинг зърнокомбайн „Deut-Zfahr“ на цена 282 000 лв., с включен ДДС. В тази връзка, през периода от 01.01.2016 г., до 30.06.2016 г. [фирма] е издало на [фирма] общо 5 (пет) фактури, с обща данъчна основа 236 483, 36 лв. и начислен ДДС - 47 296, 68 лв. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, за съответните данъчни периоди. Извършени са частични плащания по банков път, както следва:

- по фактура № [ЕГН]/30.06.2016 г. за авансова вноска - ДО 35 250 лв. и ДДС - 7 050,00 лв.. платена на 30.06.2016 г.; по фактура № [ЕГН]/30.06.2016 г. за доставка на ДМА, с ДО 199 749,99 лв. и ДДС - 39 950 лв., като на 10.08.2016 г. е платена сумата от 39 950 лв. Зърнокомбайнът с инвентарен номер 17 на 30.06.2016 г., с първоначална стойност 234 999, 99 лв., но при пожар на 23.01.2019 г. машината е унищожена. След погиването на машината [фирма] е заплатило на [фирма] обезщетение за тотална щета. В тази връзка лизингодателят [фирма] е издал кредитно известие № [ЕГН]/31.05.2019 г., на стойност 86 462, 90 лв. и начислен ДДС - 17 292, 60 лв. Ревизиращите органи по приходите установили, че кредитното известие не е включено, както в дневника за покупки, за данъчен период м. 05.2019 г., така и до момента на издаването на РА/РД. Поради това и на основание чл. 87, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 125, ал. 5 ЗДДС са коригирали декларирания резултат за данъчен период м. 05.2019 г. с размера на данъка по КИ -17 292, 60 лв.

Предмет на спора по настоящото дело е, съществувало ли е основание за издаване на КИ № [ЕГН]/31.05.2019 от страна на [фирма] и правилно ли са определени в тази връзка задължения по ЗДДС, в размер на 17 292, 60 лв. за данъчен период м. 05.2019 г. На този въпрос ответникът е отговорил утвърдително и Съдът споделя мотивите в този смисъл. Упражнявайки правомощието си по чл. 155, ал. 3, изр. първо ДОПК е направил и справка в информационната система на НАП – V., на резултатите, декларирани за периода на издаване на кредитното известие по справки-декларации, както и съпътстващите ги дневници за покупки и дневници за продажби. Констатацията е, че получателят по доставката – [фирма] не е включил издаденото от [фирма] кредитно известие в дневника си за покупки.

В случая [фирма], като доставчик на зърнокомбайна по договора за лизинг, след като машината е погинала е изпълнило задължението си по чл. 115, ал. 6, вр. ал.1 ЗДДС да издаде известие № [ЕГН]/31.05.2019 г., понеже се касае за разваляне на доставката

(липсващ предмет), известието е кредитно (ал. 3, предл. второ, чл. 115 ЗДДС) за разликата между данъчната основа на доставката по чл. 6, ал. 2, т. 3 (фактическо предоставяне на стока по договор за лизинг) и сумата, която задържа, въз основа на договора, без данъка по този закон.

[фирма] е декларирало, че издадените данъчни документи са посредством портала „е-фактура“, а статуса на процесното кредитно известие е „получена“, което означава, че [фирма] се е уведомило за издаването му.

Като са достигнали до същия фактически и правен извод, ревизиращите орани по приходите са постановили в частта по ЗДДС материално и процесуално правилен, и обоснован, посредством неопроверганите доказателства ревизионен акт. Жалбата подлежи на отхвърляне, поради което е основателна претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, при материален интерес от общо 20 388 лева (главница и лихви по ЗДДС) определя юрисконсултското възнаграждение, в размер на 1 141 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против потвърдената от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 905/17.06.2021 г. ЧАСТ от Ревизионен акт № Р-22002320000582-091-001/31.03.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., относно допълнително начислено задължение за ДДС, за данъчен период м. 05.2019 г., в размер на 17 292, 60 лева и лихви – 3 096, 45 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1 141 лв. (хиляда и сто, и четиридесет и един лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: